

troet, at dette let kunde foranledige en trættende Vidtløftighed og i en overdreven Grad opholde Sagernes Tilendebringelse. Dertil kommer endvidere, at, naar en Forsamling ikke er større end den nærværende, vil Antallet af Afdelingerne og Antallet af disses Medlemmer være forholdsmæssigt ringe. Denne Forsamling vilde uden Tvivl ikke kunne dele sig i flere end 3 Afdelinger med 17 Medlemmer i hver. Der kunne imidlertid indtræffe Forhold, som foranledige, at Medlemmerne ikke kunne bivaane samtlige Møder og navnlig Afdelingsmøderne, og Antallet af dem, der kunne vedtage i hvad der blev at forhandle i Afdelingsmøderne, vilde saaledes ofte blive forholdsmæssigt meget ringe. Medens saaledes Udvalget, idet det er gaaet ud fra disse Anskuelse, har troet at burde forlade Behandlingsmaaden gennem Afdelingerne, har man derimod formeent, at der var Anledning til to forskellige Slags Udvalg, til hvilke Sagernes Behandling kunde være at overdrage, nemlig deels vedvarende Udvalg, hvem Sager af et vist Slags kunde henvises til, og deels Udvalg, der blive at nedsette for de enkelte Sager. Til første Klasse vil jeg saaledes henregne det Udvalg, Forsamlingen nedsetter for at behandle alle Spørgsmaal om sin Forretningsorden; det Udvalg, Forsamlingen nedsetter for at prøve de Valg, som efterhaanden kunne ske af Medlemmer til Forsamlingen; et saadant Udvalg, som Udkastet omhandler i § 11, og som, med Hensyn til de private Lovforslag, er paa en Maade sat istedetfor Behandlingen gennem Afdelinger. Ligesledes kunde det jo findes hensigtsmæssigt at nedsette et vedvarende Udvalg til at behandle saadanne Spørgsmaal, som kunne forekomme angaaende Statens Pengevæsen. Det var den Hovedbemærkning, som jeg maatte forudsikke med Hensyn til de Anskuelse, som have gjort sig gjældende i Udvalget vedrørende disse Paragrapher. Det Øvrige vil det ikke være nødvendigt vidtløftigt at omtale. I den 7de § har man stræbt at virke til, at der var den største Frihed med Hensyn til Sagernes Behandling gennem Udvalg, og i den 8de, at de Ufuldkommenheder, som kunde være indtrufne ved at nedsette Udvalg, bagefter kunde afhjælpes. Det er kun den 9de Paragraphs

Slutning, som foranlediger mig til en særlig Omtale, da dertil vil knytte sig et Ændringsforslag fra Udvalgets Side, et Forslag, som vil komme til at gaae igjen i 3 følgende Paragrapher af Udkastet. Det er nemlig den Sætning, der lyder saaledes: „Den afgivne Betænkning trykkes og omdeles senest tredie Dag, førend den foretages i Thinget“, hvortil min Bemærkning skulde knytte sig. I Forretningsordenen for Rigsforsamlingen i 1848—1849 heed det i § 10: „den af Comiteen afgivne Betænkning trykkes og omdeles 3 Dage førend den foretages i Forsamlingen“; men dette blev forstaaet og anvendt paa den Maade, som er optagen i Udvalgets Udkast, og som er betegnet ved de Ord: „senest 3die Dag“; man regnede ikke fuldt 3 Dage, man regnede, at, naar Meddelelsen var skeet i Løbet af den 3die Dag, var det tilstrækkeligt. Men ved en senere Overveelse er Udvalget kommet til den Overbeviisning, at, omendskjøndt der ikke kan være mindste Tvivl om, at den Retfærdighed og Tact, som altid vil findes hos Thingets Formand, vil afhjælpe det Discretionaire, som ligger i de Ord: „senest 3die Dag“, saa skulde man dog Ændringsforslagsstillerne en forandret Redaction, og den Forandring, som Udvalget vil indstille, gaaer ud paa at sætte „3 Gange 24 Timer“ istedetfor „senest 3die Dag“. At deraf fremkommer et retfærdigt Resultat, vil blive tydeligt for Thinget ved at see hen til Begyndelsen af den 10de Paragraph. Denne siger nemlig, at Ændringsforslag til Forslag, som ere under Behandling, maae være indgivne 48 Timer og trykt omdeelte 24 Timer, førend de foretages. Naar man nu undergiver Slutningen af Udkastets § 9 den Forandring, som jeg har nævnt, vilde disse „3 Gange 24 Timer“ være at forstaae saaledes, at der bliver 24 Timer til at fremsætte Ændringsforslag, derpaa 24 Timer for Formanden til at forhandle med Comiteen og til Trykning og Omdeling af Ændringsforslagene, og endelig 24 Timer for Forsamlingens Medlemmer til at overveie de Ændringsforslag, som, efterat være trykte, efter Formandens Foranstaltning ere blevne omdeelte. Derved er der altsaa sikret Ændringsforslagene en i Forretningsordenen bestemt Tid, hvilket man har maattet antage